

[Bøck-Hansen.]

Udvalgsarbejde, og vi gaar ind i et saadant Udvalgsarbejde med den bedste Vilje til at finde den bedste mulige og mest forsvarlige Løsning af dette Spørgsmaal. Derfor tilsiger vi den højtærede Minister en velvillig Behandling af denne Sag.

Bertel Dahlgaard: Thyborønkommissionens Betænkning er med sine 598 Sider i stort Format et overmaade besværligt Værk at arbejde sig igennem, og særlig svære vil visse Afsnit selvfølgelig være for en Ikke-Tekniker. Jeg maa desværre sige, at Arbejdet heller ikke er gjort lettere af dem, der har redigeret Betænkningen. Alene en lille Ting som dette, at der i Almindelighed ikke i Betænkningens Tekst er vedføjede Sidehenvisninger til de mange Hovedbilag og Underbilag, forvolder dem, der skal tilegne sig Stoffet, unødigt Tidsspilde. Ved Redaktionen af Kommissionsbetænkninger burde der altid tænkes paa, hvor mange Menneskers kostbare Tid der spares ved at iagttage den Slags Hensyn.

Hertil kommer for denne Betænkningens Vedkommende, at Stoffet gengives paa en meget uklar Maade. Selv noget, der skulde være saa simpelt som at sammenligne Omkostningerne, saaledes som de er anført af det tekniske Udvalg i dets fortrolige Betænkning af 1937, og saaledes som de nu anslaaes, er besværligt. Der mangler i det hele taget den Klarhed i Fremstillingen, som somme Tider kan gøre det til en Fornøjelse at læse en Kommissionsbetænkning, selv om den omhandler de mest tørre Emner.

Naa, det var altsaa kun et Hjertesuk, jeg følte Trang til at fremkomme med efter at være underkastet de 598 Siders Tortur.

I sine indledende Bemærkninger udtaler den samlede Kommission, at det er overordentlig vanskeligt at træffe en Afgørelse i dette Spørgsmaal, idet saavel tekniske som økonomiske og samfundsmæssige Hensyn maa influere paa Afgørelsen af, hvilket Forslag der, alle Forhold taget i Betragtning, maa anses for det bedste. Der gives i Virkeligheden i denne Udtalelse af den samlede Kommission Udtryk for, at hvert af de forskellige Mindretals endelige Standpunkt er taget i Bevidstheden om, at der ogsaa kan være gode Argumenter, der taler for andre fremsatte Synspunkter. Dette i Forbindelse med, at Kommissionen har delt sig i 3 større Mindretal samt 3 andre Mindretal paa hvert et Medlem, gør, at der i denne alvorlige Sag paahviler Rigsdagen en ganske særlig

Pligt til at søge de foreliggende Spørgsmaal grundigt belyst, forinden den træffer sin Afgørelse.

Den Beslutning, der her skal tages, drejer sig jo ikke blot om ganske overordentlig store Pengebeløb. Det er tillige en Beslutning, der i sine Virkninger er af vidtrækkende Betydning for Landet som Helhed, samtidig med at den vil være afgørende for mange Menneskers økonomiske Velfærd i de vestjyske Egne, det her drejer sig om, og sandsynligvis i betydelig Grad vil komme til at paavirke den almindelige økonomiske Udvikling i disse Egne. Men naar Sagen er saa vigtig og Kommissionens Behandling bærer Præg af saa megen Tvivl om, hvad der egentlig er det rette, tror jeg, det vil være heldigt for Sagens Forløb, om ingen ved denne første Behandling binder sig for stærkt, saa vi fordomsfrit kan tage vort Standpunkt, naar yderligere Oplysninger og yderligere Materiale, som Rigsdagen maatte ønske, kommer til at foreligge. Den høje Regering har netop ved den Maade, hvorpaa Sagen er ført frem paa Rigsdagen, understreget, at Regeringen forventer en fri og fordomsfri Drøftelse. Den samlede Regering har selvfølgelig givet Tilslutning til Forslagets Fremsettelse, men der er ikke Enighed i Regeringen om Forslagets Indhold. Det vil sige, at Forslaget nu i alleregentligste Forstand er overgivet Rigsdagen, for at den i Samarbejde med Regeringen kan finde frem til en Løsning, som den over for baade Nutid og Fremtid tør tage Ansvaret for. Den højtærede Ministers Udtalelser ved Forslagets Fremsettelse gav tydeligt Udtryk for, at saaledes ligger denne Sag nu.

Jeg skal paa denne Baggrund fremsætte forskellige Betragtninger, som jeg synes Forslaget, som det her foreligger, giver Anledning til.

Ministerens Lovforslag, som jo er ensbetydende med Forslag I i Kommissionsbetænkningen, gaar ud paa den fuldstændige Lukning af Thyborøn Kanal og angives at ville koste 16 Mill. Kr. foruden nogle mindre Udgifter til Erstatninger. Som afgørende Argument for denne Ordning angives, at man ikke finder det forsvareligt at anvende det meget større Beløb paa 68 Mill. Kr. til Gennemførelse af Kommissionsforslag II, hvorved Besejlingen af Thyborøn Kanal vil kunne opretholdes ved Bygning af to Moler til Dækning af Indsejlingen og ved Indbygning i Dæmningen af en Skibsfartssluse og en Friskningssluse.

Man stiller altsaa i dette Forslag de 16 Mill. Kr. op imod de 68 Mill. Kr. og